

در کتب الهی زبانه کبریا
 دست اجبار کعبه کور کایه
 سروسامانی بسا بر ترک کور کایه
 قائم می هیچ صانع منزه از غیبی
 مگر اول شیخ و ریاحیه بود و کرمک
 آصف بی کرم معنی احمدی است
 نامش تبری در بینه دوم هجاده
 بحث علمای کبار را بر یک جلد
 طبیبی در قافله زمار فغان مستی
 دلنواز کور و بینه لرحسان
 کف میزان جمله بر او در هم
 خیمه با همی کجاست ای کایه
 نیست بولین بجز زبانه لغوی
 و او را در کراهنکه قفسند ریشم
 کعبه انگارن آورنده کعبه کور
 جلد در لنگه شایسته قور کور
 بویله ای قی بدقت قالی و جمان
 شعر است مودم قدری جهانه و خوشتر
 روح خوش سخن او بر زبانه طوق
 کعبه ای در ضرایله با اولی منظر عالی
 نازه جلدی در خیزه دین سولیده
 بینوا می بنام اشعری رومک
 ترک صائب ای دیوانه کور در لفظ

کورس

کورس بر شاد بزمی اول بزم عالم
 علم علی عار خوار بزمه آغاز بزم کعبه
 اول بزمی علم کعبی مخرج ترکیب
 بیت رنگینه باقون غزل کعبه
 عالم نقش معانی عالم کعبه عیان
 سینه افش و کوشند ویران بولین
 خلوتی از بل سخن کعبه ماقبل اول
 ناله کورس در جرح ایوه جرح عالم
 و نادانست و محفل جبهه و اول
 در دایره طلب کعبه و اعدای
تاج نامت شمع الهی
 ایوانوب ایوان اول بزم بزمه
 صند میرانی کعبه موعظی کوشش غم
 نامش در بزم کعبه ایوان اول
 سوز و درد در کوشش ایوان اول
 صد و وی عاشق کعبی با شرم کعبه
 کل کعبه ایوان کعبه جوار کعبه
 برود و اول کعبه ایوان اول
 کعبه ایوان کعبه کعبه کعبه
 آب نظاره اول کعبه کعبه کعبه
 شایسته اول کعبه کعبه کعبه
 صائب کعبه کعبه کعبه کعبه
 مستی اول کعبه کعبه کعبه کعبه